

Jezdec.

Jezdi, fantiček moj,
hop, hop, hop, hop,
lep je konjiček tvoj,
v loko zeleno kalop!

Jezdil sem do noči
tja do dobrav,
divji se mož glasi
v hosti: „Bav-bav!“

Hej, ti konjiček moj,
zdirjaj domov,
spat gre fantiček tvoj,
strah gre na lov!

C. Logar.

V izbero.

*Pesem naj zapojem vam,
pesem — ali o kom?
O psičku čuvaju morda,
kak varuje dom?*

*O muciki morda brkasti,
kak pazi na miško?
O polžku morda slinarju,
kak nosi po svetu hiško?*

*Naj morda o kralju Matjažu
zapojem skoro vam?
Zapojem o njega vojski,
speči pod goro tam?*

*No, zapojem vam tudi —
če že ni drugači,
o princu ukletem,
o princesi — kači.*

*Morda o kralju, o Dnevu
s krono blestečo, solnčno,
s kraljico Nočjó — kako
zediniti želi si neskončno?*

*Kralj Dan ima v glavi
oko blesteče na moč,
a mnogo tisoč jih ima
kraljica Noč . . .*

*Hoj, s krono svojo kraljevo
kralj Dan me budi —
a Noč kraljica me uspava
z blestečimi tisoči . . .*

*Ah, pesemc prelepih mi
nosi v spalni hram,
izberite izmed vseh si eno,
zapojem takoj jo vam!*

Fran Žgur.

Boj dveh palčkov.

*Šop za lase, lop po plečih,
zdaj za nos, zdaj za bradó!
Skuštrana dva palčka siva
tepetá se prehudó!*

*Zemlja trese se pod njima,
travica bolnó ječi,
krešejo se iskre v zraku,
tepežu le konca ni.*

*Čof po licih, huj, to šum je!
Kakšen jek je zdaj nastal!
Završalo je po plani,
jek je vrbo izruval.*

C. Logar.